

حباب ازدواج در دوستی‌های خیابانی

ناراحت و غمگین کنج اتاقش نشسته و گوشی تلفنش را خاموش کرده و گریه می‌کند.

ناراحت و غمگین کنج اتاقش نشسته و گوشی تلفنش را خاموش کرده و گریه می‌کند. می‌گوید با احساساتش بازی شده و دیگر نمی‌خواهد با کسی صحبت کند و از همه مردها به جز پدرش بدش می‌آید. نوزده سال دارد و فکر می‌کرد سینا مرد آرزوهایش است، به همین دلیل تمام زندگی‌اش را خرج دوستی با سینا کرد. هر وقت از پسر جوان می‌خواست به خواستگاریش بیاید او به بهانه‌ای طفره می‌رفت. سرانجام متوجه شد، سینا سه سال قبل ازدواج کرده و در این مدت قربانی نقش بازی کردن مرد مورد علاقه‌اش شده بود.

به گزارش جام جم، البته ریحانه دختر خوش شانسی بود که دوستی اش فقط به شکست عشقی ختم شده زیرا آمارها نشان می‌دهد در خیلی از موارد دوستی‌های خیابانی فقط به شکست و ضربه عاطفی ختم نمی‌شود و عوارض سنگینی برای پسر یا دختر دارد که گاهی قتل، پایانی برای آن است.

آمارهای پلیس نشان می‌دهد 40 درصد تعرض به زنان و دختران در قالب دوستی‌های خیابانی و اغلب به بهانه شناخت قبل از ازدواج صورت می‌گیرد. با این که تنوع و تعدد آسیب‌های اجتماعی و بروز آسیب‌ها در جوامع در حال توسعه اجتناب‌ناپذیر است اما کارشناسان علوم اجتماعی معتقدند این گونه آسیب‌ها قبل از آن که مستلزم اقدامات پلیسی برای مقابله باشد، نیاز به پیشگیری اجتماعی دارد.

البته بیشتر قربانیان این دوستی‌ها برای حفظ آبرو از طرح شکایت خودداری می‌کنند. به طور مثال، دختری در پی دوستی خیابانی با اعتماد به پسری ناشناس و دادن تصاویر خصوصی خود به وی برگ برنده‌ای را در اختیار او قرار داد تا بتواند با آن دست به اخاذی بزند.

در دوستی‌های خیابانی و آشنایی‌های پسر و دختر بدون اطلاع والدین این گونه اتفاقات بسیار رخ داده است و متأسفانه در آینده هم رخ خواهد داد. در این موارد دختر یا پسر با نیت ازدواج به دیگری نزدیک می‌شود، دوستی‌ها با هدف شناخت قبل از ازدواج در حالی شکل می‌گیرد که نتایج یک تحقیق انجام شده از سوی انجمن مددکاری ایران، نشان می‌دهد فقط 10 درصد از ارتباطاتی که قبل از ازدواج در میان دختران و پسران وجود دارد، به ازدواج منجر می‌شود و در 90 درصد بقیه این ارتباطات قطع خواهد شد. در این تحقیق که در پنج استان بزرگ کشور و از بین 30 هزار نفر نمونه انجام گرفته، نتایج نشان می‌دهد از بین همه این افراد فقط 10 درصد با دوست خود ازدواج کرده‌اند و بقیه ارتباط‌ها با گذشت زمان به جدایی ختم شده است. بر اساس نتیجه دیگری که از این تحقیق حاصل شده است، این دوستی‌ها از یک ماه تا هفت سال ادامه داشته اما در همه موارد نتایج یکسان بوده است.

نکته قابل توجه دیگری که از این پژوهش به دست آمده است، نشانگر این موضوع است که از این 10 درصد نیز فقط 2 درصد از ازدواج‌ها با هدف‌های فردی و علاقه به طرف مقابل انجام شده و 8 درصد بقیه به دلایل مالی و دارا بودن امکانات فرد به ازدواج منجر شده است.

افزایش دوستی‌ها و کاهش سن دختران و پسران باعث شد محمود گلزاری، معاون وزارت ورزش و جوانان چندی پیش اعلام کند: سن روابط پیش از ازدواج به دوره راهنمایی رسیده و این یعنی زنگ خطر.

در مورد این گونه دوستی‌ها در سال‌های اخیر از طریق رسانه‌ها بخصوص در مدارس، اطلاع‌رسانی‌های زیادی به کودکان و

نوجوانان شده ولی سوالی که پیش می آید این است که باوجود این اطلاعات چرا دختر و پسران باز هم در دام این گونه دوستی ها می افتند و پدیده دوستی های خیابانی یا دوستی با جنس مخالف از کی آغاز شده است؟

امان الله قرایی مقدم، جامعه شناس و استاد دانشگاه بر این باور است که این گونه روابط از جوامع گذشته تا به حال بوده است و ادامه هم خواهد داشت. دو نفر از دو جنس مخالف باید همدیگر را ببینند تا بعد از آشنایی به ازدواج فکر کنند. ولی تفاوت این گونه روابط در گذشته و حال در این موضوع است که در زمان قدیم آشنایی ها با هدف بود و دختر و پسر پس از انتخاب یکدیگر زیر نظر خانواده با هم گفت و گو می کردند یا به گردش می رفتند تا به یک درک مشترک از زندگی برسند، ولی امروزه ارتباطات گسترده تر و وسایل ارتباطی خیلی بیشتر شده و این عوامل باعث افزایش محدوده ارتباطات شده است.

در زمان کنونی، دختر و پسر از دو منطقه مختلف با فرهنگ های متفاوت با هم از طریق اینترنت ارتباط برقرار می کنند. در این ارتباطات نه تنها خانواده های دوطرف بلکه خود پسر و دختر بخوبی همدیگر را نمی شناسند و سعی در خوب جلوه دادن خودشان به فرد مقابل دارند.

بیشترین توجیه پسران و دختران برای برقراری دوستی، رسیدن به شناخت بهتر قبل از ازدواج است؛ در صورتی که با دوستی اینترنتی و خیابانی شناخت ادراکی به دست نمی آید و دختر و پسر در زمان دوستی فقط شناخت احساسی از یکدیگر به دست می آورند. در مواردی هم وقتی دختر محدوده سن ازدواجش را در خطر می بیند و فکر می کند شاید دیگر مورد ازدواج برایش پیش نیاید، در دام کلاهبرداران می افتد.

قرایی مقدم در سخنانش به این موضوع اشاره می کند که خیلی اوقات دختران و پسران از خطرات دوستی های خیابانی آگاهند ولی چون خودشان را فردی عاقل می دانند، فکر می کنند اشتباهاتی را که دیگران انجام داده اند آنها انجام نمی دهند. البته نقش رسانه های خارجی در ایجاد این گونه دوستی ها بی تاثیر نیست.

وی یکی از دلایلی را که پسران تمایلی به ازدواج ندارند، خودباختگی دختران می داند و می گوید: پسر زمانی به ازدواج با یک دختر اشتیاق نشان می دهد که ببیند او فردی نجیب و با خانواده است، وقتی ببینید دختر خیلی راحت با او رفت و آمد می کند و برای به دست آوردنش نباید تلاشی انجام دهد، زیر بار مسئولیت زندگی نمی رود و براحتی به ارتباط خود با او ادامه می دهد.

باتوجه به این مسائل بهتر است دختران و پسران از این گونه دوستی ها پرهیز کنند یا اگر هم دوستی برای شناخت قبل از ازدواج باشد بهتر است زیر نظر پدر و مادر این روابط برقرار شود زیرا در غیر این صورت خطرات زیادی در کمین شان است. کافی است سری به راهروهای دادگاه خانواده بزنید، تا با دوستی هایی روبه رو شوید که بر پایه ازدواج شکل گرفته و به طلاق ختم شده است.